

Σημασία

1. Ο τραμπούκος (ή τραμπόκο) είναι μια τεραστια πολιορκητική μηχανή . ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΑ. Ένα είδος καταπελτη
2. Όμως και

τραμπούκος (ο) **1.** πρόσωπο που πληρώνεται (ή σπανιότ. ενεργεί από μόνο του) για να προκαλεί επεισόδια και να βιαιοπραγεί εις βάρος (κυρ. πολιτικών) αντιπάλων: *οι - τής ακροδεξιάς προσπάθησαν να εμποδίσουν τη συγκέντρωση των ειρηνιστών* **2.** (κατ' επέκτ.) πρόσωπο που χρησιμοποιεί βία για την επιβολή του σε έναν χώρο ΣΥΝ. νταής. — **τραμπούκικος**, -η, -ο.

Ξενογλωσσα

Ιταλικά: traboccare

Γαλλικά : Trebucher

Ετυμολογια

Η ετυμολογια Μπαμπινιώτη είναι μαλλον κωμική.

ΙΕΓΥΜ. < ισπ. trabuco «είδος πύρου (που έμοιαζε με όλμο)» < προβη-γκ. trabuc «καταπέλτης, πολιορκητική μηχανή» < tra- «ανάμεσα, με-ταξύ» + -buc (< φρανκον. hūk «κοιλιά»). Η σημερινή χρήση τής λ. οφείλεται στη συνήθεια ορισμένων πολιτικών να δίνουν ως φιλοδώρημα ένα πούρο σε εκείνους που προσλαμβάνονταν για να τρομοκρατούν τους πολιτικούς αντιπάλους].

Από το Ιταλικο trabocco <traboccare εισβάλλω, πεφτω με ολο μου το βαρος προς τα εμπρος , διαλυω, πεφτω αποτομα κατω, η μεταβατικως ριχνω κατι αποτομα (καταπελτης).

cadere col tronco in avanti , Cadere giu precipitosamente

Vocabolario Etimologico della Lingua Italiana - Ottorino Pianigiani.

Συνώνυμα

Μπράβος < It. Bravo γενναίος

Εγκαθετος

Παρακρατικός

Εικονες

1

Συγχρονη ανακατασκευη τραμπούκου.

2

Αναπαράσταση Τραμπούκου

Ο τραμποκος μπορεί να θεωρηθεί ένα είδος καταπέλτη, όμως, περιορίζεται από το μέγεθος του και την σταθερή θέση. Επιπλέον αντι για ελαστική πρόωση του βλήματος (μεσω χορδων) εδώ χρησιμοποιείται η αρχής του μοχλού, είναι στην πραγματικότητα μια πρωτης γραμμηςπρακτικη εφαρμογή της αρχής του μοχλού. Χρησιμοποιείται μόνο σε πολιορκίες, ήταν το μεγαλύτερο όπλο στη διάθεση των μεσαιωνικών στρατών.

Vocabolario Etimologico della Lingua Italiana - Ottorino Pianigiani.

Από το Ιταλικό ίδιο το ρημα τραβοψφαρε

τραμπούκος (ο) 1. πρόσωπο που πληρώνεται (ή σπανιότ. ενεργεί από μόνο του) για να προκαλεί επεισόδια και να βιαιοπραγεί εις βάρος (κυρ. πολιτικών) αντιπάλων: οι - τής ακροδεξιός προσπάθησαν να εμποδίσουν τη συγκέντρωση των ειρηνιστών 2. (κατ' επέκτ.) πρόσωπο που χρησιμοποιεί βία για την επιβολή του σε έναν χώρο ΣΥΝ. νταής. — **τραμπούκικος**, -η, -ο.

[ΕΤΥΜ. < ισπ. trabuco «είδος πούρου (που έμοιαζε με όλμο)» < προβη-γκ. trabuc «καταπέλτης, πολιορκητική μηχανή» < tra- «ανάμεσα, μεταξύ» + -buc (< φρανκον. hūk «κοιλιά»). Η σημερινή χρήση της λ. οφείλεται στη συνήθεια ορισμένων πολιτικών να δίνουν ως φιλοδώρημα ένα πούρο σε εκείνους που προσλαμβάνονταν για να τρομοκρατούν τους πολιτικούς αντιπάλους].

Όμως υπηρξε και σατυρικο περιοδικο ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΣ επειδη οι **τραμπουκοι** ηταν οι παρακρατικοι, οπαδοι του κυβερνητικου κομματος που πουλαγαν τρομοκρατια, βια (τσαμπουκά). Η ριζα παλι από το Ιταλικο trabooccare = **εισβάλω** βιαίως.

Η εμφανιση τους φαινεται στην προμετωπιδα του περιοδικου.

Ο Τραμπούκος πρωτοκυκλοφόρησε στην Αθήνα ίο 1866 με τον υπότιτλο «Εφημερίς του Λαού». Ο τίτλος του ήταν παρμένος από τις «ομάδες κρούσεως» των φατριών που κυβερνούσαν και αντιπολιτεύονταν δυναμικά, χάρις στους παλικαράδες αυτούς με την αιματηρή δράση, κατά τις προεκλογικές ιδιαίτερα συγκεντρώσεις.

Και σ' αυτό το περιοδικό που κυκλοφορούσε «κατά Σάββατον» συνεργαζόταν ο Νικ. Μπούλλερ με το ψευδώνυμο «Ρεμπάμπης» (είδος αραβικού έγχορδου μουσικού οργάνου). Στην τελευταία εκδοτική περίοδο του περιοδικού, συμπληρώθηκε ο τίτλος με τη διάζευξη: «ή, ο τραμπούκος μεταμφιεσμένος». Εκδότης του εφέρετο ο Π. Σούτσας.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΑΠΡΑΝΙΔΗ
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΣ (141)